Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Pharmacie Centrale

TRUNG ƯƠNG DƯỢC PHÒNG
Đường Catinat môn bài số 195 đến 201 Saigon
của ông **J. MUS**
Nhứt hạng bào chế sư y-viện **Montpellier**.
Bổ thuốc theo toa cách kỹ lưỡng lắm.

NÔNG-CỔ MÍN-ĐÀM

GIÁ MUA BÁO
Trọn năm..... 8$00
Định riêng cho Người Bản-Quốc
Trọn năm..... 6$00
Sáu tháng..... 3 50
Ba tháng..... 2 50
Gửi thơ từ hay mandat xin đề *M. Le-thành Tường* u Nông-cổ mín-đàm SAIGON

Causeries sur l'Agriculture et le Commerce
ET
Organe de propagande française hebdomadaire
MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ BA
Tòa soạn bổ ở tại đường Pellerin số 62. — SAIGON
Fondateur-Propriétaire : François CANAVAGGIO
Tổng-lý : LÊ-THÀNH-TƯỜNG *Chủ bút* : PHẠM-MINH-KIÊN

GIÁ ĐỂ LỜI RAO
Về việc thương mãi xin gửi thơ hay đến bảo quản thương nghị.
Annonces légales 0$50 la ligne de 6 points sur justification de 9 cicéros 3/4 quelle que soit la page.

Vve Vualtoux
140-142, Rue Catinat 140 142,
SAIGON
Có bán đồ nữ trang, đồng hồ, kiến đeo mắt, nhiều thứ nhiều kiểu lắm bằng bạc rất khéo-léo, huê mỹ.
Có sửng ống, thuốc đạng, đồ phụ tùng.
Sáng hiệu Verney, hiệu Carron và hiệu Gaucher St Etienne.
Có đủ các đồ bình-khí.
Kính mời quí-khách có dịp ghé hàng tôi một lần ắt được lòng lắm.

BUÔN BÁN LÚA GẠO

Chư qui nông gia cùng khán quan, hãy chiêm nghiệm chiếc lượng về sự lúa gạo xứ ta, vì năm nay trong tháng nầy mà trời lại hạn, cũng có mưa một đôi đám tại ngoại ô Saigon ta, không rõ mấy vườn miệt ruộng mưa thế nào, song nghe lại cũng vậy, chớ đâu cũng chẳng khác đâu, mà dầu có mưa lớn, mưa nhiều cho mấy đi nữa, hễ còn mưa thì còn thấy nước, trời còn mát mẻ dễ chịu, mà ngột hột mưa thì thấy nắng, thấy khô, được nội khó chịu cho con người, nắng nhiều đó là coi đeo trói muốn hạn, mà lại năm nay theo như trong châu kỳ (Lục thập nhứt niên) trong 61 năm thì có một năm như vậy, là " Lưỡng hỏa hạ không." — Như đã trúng nhằm năm nay đây, bị hai phần lửa mà có một phần nước mà thôi, nên bởi đó mà sự khô hạn trong năm nay ắt là khác nhiều hơn mọi năm, vì năm nay thì trúng vào châu kỳ.

Bởi vậy trong tháng nầy mà còn khô hạn như vậy, nhiều nơi chẳng có một chút mưa, nếu trời mà hạn vậy, thì lấy chi cho nhà nông ta làm ruộng cho trúng đặng? Còn nhiều nơi ruộng gò lại càng hại thêm hơn nữa.

Nếu năm nào nhà nông ta bị hạn mà thất mùa, thì chỉ cho khỏi giá lúa lên cao, mà hễ giá lúa cao thì mọi việc sanh nhai đều khó, mắc mỏ lắm. Ấy vậy, sự sống của ta vì thường thả hay là chặt hẹp trong việc làm ăn, buôn bán của ta đều do nơi sự mùa màng thắng lợi của nhà nông mà thôi, nên hễ nhà nông ta đặng mùa, lúa đầy kho đầy vựa, thì việc làm ăn của ta đặng phong thả — còn nhà nông thất mùa thì mọi sự đều túng bấn.

Vậy xin các qui vị nông gia hãy để dặt sự bán lúa cho lắm; nói tói đây, sực nhớ việc tranh thương của Annam ta cùng khách trú trong lúc họ mua buôn (đây cũng chẳng nên nhất lại làm chi, đồng bang ta cũng rồ); việc buôn bán của Annam ta đối với khách trú, thì còn kém lắm — vì sự lanh lợi của họ, xảo trá của họ trong việc bán buôn là hơn hết — mà như là trong sự bán buôn lúa gạo, họ lo càng tiềm kiếm cách thứ xảo huyệt đặng thâu lợi của đồng bang ta hơn nữa.

Năm nay nắng hạng như vậy, chỉ cho khỏi khách trú rào bước mà tắc kiếm mấy nhà nông to, ruộng nhiều, kho lớn, lúa nhiều, đặng kiếm lời, đặt chuyện, thế nầy, cách nọ, không trả đồn vậy đồn khác, đặng mua rẻ lúa của ta. Lúc nầy nhà nông, lo cho có tiền đặng chi dụng trong việc mùa màng, sao cho khỏi kiếm đồ mua cho rẻ, rồi cho cơn ta túng cùng eo hẹp lên giá mắc, giá cao hơn, bán lại cho đồng bang ta mà thủ lợi.

Vậy nông gia cũng nên nguy ý trong mùa tới đây cho lắm. Đồng bang ta cũng rồ, Nhà nước Đại-Pháp đã đã, với ta như tình mẫu tử.

Con đói mệ ngồi sao yên, ắc cũng lo rầu, nên cũng có chước lượng nhiều lẽ mà ngăn ngừa, chẳng để cho xuất cảng lúa gạo của ta nhiều, ấy là lòng lo cho dân đói khó. Nếu giục giã bạn lợi nhỏ bấy giờ, mà bán ra hết vựa nhỏ, bồ to, chỉ cho khỏi có ngày chẹc đóm đặng vựa bồ trống rỗi, chừng ấy mặc lính chúng nó bắt giá lên, mà nút máu của đồng bang ta, đặng thì gì. Nhà nông ta thầm xét, lanh lợi của chẹc trong đám lửa chay năm ấy, thì đủ rõ sự khôn quỉ của chúng nó, lượng chước mà thâu lợi, có câu: thừa trong trong nhà mới ra ngoài đàng; phải để ắt mùa màng lúa gạo trong mùa tới cho lắm, hầu tru kỳ lính túng- ngặt cho nói gì nữa ta.

Nếu ta đã ý biết lo thương nhau như vậy, thì nhà nước là mẹ ta cũng nhọ lo cho ta, và an tâm vui lòng mà điều giác ta cho tới trường cạnh tranh cùng lân quốc thạ ban.

Cường ấy thạ ban lân quốc mới rồ Mẹ lành con thảo. Mẹ ta cũng khỏi nặng lo cho ta nơi chỗ bùng lửa vấn vương, bởi cái ách cha chinh đã trong vào cổ chúng ta bấy lâu đó chứ.

Chúng ấy Mẹ khôn, con ngoan nào sợ ai hà hiếp!!

N. C. M. Đ.

Tư cách người buôn bán

Từ ngày xứ Namkỳ ta hưởng được hai chữ văn minh, chỗ thì hùng hiệp, lập hội nầy hội kia, chung vốn lại mà dựng hàng nầy nhà buôn nọ. Nhà thì xuất tư bổn đặng cạnh tranh nơi trường thương mãi. Ban đầu lập ra, coi bộ không được thạnh hành vì cái thói tục của người An nam mình mỗi vậy đều mỗi tới khách trú đã in vào trí khôn, cho nên không có lòng gì gọi là giúp người mình. Dầu cho chẹc, chả nó đuổi xô, mặt nộ thế mấy, trước mắt nhiều người thấy, cũng chẳng nệ gì. Thốn mồn rồi có nhiều nhà buôn, vì mỗi hàng bán tiền mặc thì ế, mỗi bán chịu thì không ả trả, phải thì sở phí mỗi ngày trong tiệm không thể giảm được, cho nên lỗ, đi phải đẹp lại. Tuy vậy, cũng có nhiều nhà chí khí, thấy bọn chả, chẹc vậy bứa bạn đồng bạn, đem hết lòng dại khái ra lập tiệm nầy, tiệm kia, hàng nọ. Đến ngày nay sở nhà buôn của Annam ta mặt ngày một thêm, từ kinh thành Saigon cho đến khắp các chợ thôn quê.

Chúng ta cũng nên lưu ý mà mừng chung cho nhau, cũng nên ước ao cho được nhiều nhà xuất tiền ra cạnh tranh cho việc thương trường thạnh vượng trong xứ mình. Nếu được như vậy, tiền bạc ra xứ Nam-kỳ ta, sẽ được một phần khỏi bị chả, chẹc đem về xứ họ. Mình được tới lại mua bán, thông thương với nhau mới kết liên hảo với nhau được. Cái sự thương giao một ngày một gần, cái giây thân ái cùng người đồng chủng, một ngày một sặng: Chứng đó lo chi là sự thương mãi của ta chẳng đặng thạnh vượng?

Song le, cái tư cách của người mình chưa được rành nghề buôn bán, bổn tánh còn chơn chất, thiệt thà, những người mua, thì muốn cho được tiếp đãi cách sốt sắn, cho có sự niềm nở và cho được cái giá rẻ. Cũng có người đúng bán hoặc bởi tánh tự nhiên, hoặc bởi hay làm cách làm kiểu, cho đến đổi nhiều khi người mua buôn ý mà phải trả giá cho có chừng rồi đi ra; như mới đây, trong một bảo chứ Langsa có một vị để lời nhắn nhủ rằng:

Ông có đi tới một cái tiệm kia bán lẩn, cái tiệm nầy không bao lớn, có hai ba người, vừa coi sổ sách bút toán, vừa coi bán buôn. Bốn lần ông tới đó thì đã bốn lần ông bị để đứng lơ láo, cái nón cầm trong tay, chẳng hề thấy một người trong tiệm bước tới hỏi ông. Nghĩ cho việc buôn bán, chẳng phải như trong việc chánh trị, vì sao ông là người bạn hàng, mỗi khi tới tiệm, ông buộc mình phải đi hỏi người trong tiệm trước. Còn người trong tiệm thì chẳng ngó ngàng chi tới, mà đã trong bốn lần vô tiệm, chẳng có được lần nào mà trong tiệm lại hỏi ông: muốn mua vật chi, hay là cần dùng vật chi... cho về vang cách lịch sự, có cái lễ nghi, có niềm nở như phần nhiều trong các nhà bán kia. Bữa nọ, ông cần dùng một hộp kim gầm, cũng vô tiệm đó. Lúc đó trong tiệm không có ai là bạn hàng, có hai người làm công —. Một người ăn mặt đoàn trang, ngồi đọc nhựt trình, thấy ông vô, liết mắt ngó rồi cứng cứ việc đọc.— Còn người kia, bộ là lon-ton, sửa soạn đi ra, cũng không hỏi hang gì tới. — Bỗng chốt, có một người tây vô, nó lật đật, lấy tay lách ông, chạy lại nói chuyện với ông Tây. — Ông Tây được đúng rồi đi ra, còn ông nọ đứng lối thôi đó. — Tùng, ông phải tới hỏi cảng, dầu có không gì đặng đi ra phúc cho rồi — Ông hỏi, thưa ông bán cho tôi một hộp kim gầm — Trả lời rằng! không có — Ông đi ra, vừa đi vừa ngẫt: trong mấy người đứng bàn vô ông, không biết hai đang xét ra ai là khờ dỗ. — Nhân lối nầy cho người chủ tiệm đoán lấy. Như ông có lý, thì người cũng người, iện ai cũng tiếp sao người được tiếp rước người lại bỏ khinh. Nếu như tư cách của mấy người nói đây là đúng, thì ông là người bạn hàng hay chấp nhứt, cũng nên để dang ông ra và ông cũng bằng lòng mà tự đang ông ra nữa ».

Lấy đó mà suy, tư cách người Annam mình còn kém trong việc buôn bán hơn người Langsa chẹc, chả, và người Bắc-kỳ. Phàm đứng buôn bán phải cho có đủ tư chất, tánh cho hay vui vẻ, miệng hay nói hay cười, lời hay chuốt trao, làm cho vui lòng người bạn hàng, thì đầu mòn hàng mắc rẻ thế nào, họ cũng ít khi dỉ ra không mà chẳng mua một hai mòn chi mà làm cho vui lòng mình lắm.

Phận làm cha mẹ

Bổn phận làm cha mẹ đối với con có đều gì can hệ không?

Tôi tưởng có nhiều đều can hệ lắm: bởi mình làm cha mẹ là cội rễ của con. Con là hoa trái của mình, hễ cội rễ đụng ấy, thì hoa trái phải héo khô, mình làm cha mẹ là tấm gương tỏ rõ, để cho con soi mặt, hễ tấm gương lu lờ, thì mặt con phải tối tăm. Thế thì mình làm cha mẹ, có một phần trách nhậm lớn lao biết là dường nào! Vậy thì mình cư-xử sao, cho con nó nương theo tàng cao cội cả của mình, cho nó tấm cết mát thân. Mình phải làm sao cho nó dựa theo cái gương sáng suốt của mình, cho nó rỡ ràng mấy mặt, cho khỏng, ngày sau chỉ cho khỏi bị nó trách móc phận nàn; nó trách móc phiền nàn, là vì mình không xét cho kỹ mà sớm liệu, để cho cái đường lâu vận tương lai của mình xảy đến cho nó nhiều đều khổng phải, nó trách móc phàn nàn là vì mình không biết cái bổ phương trào cạnh tranh xảy là cái phương trào nó hay dồi đắp con người, mà mình không có sớm liệu phương nào cho nó, ngày sau đặng sung sướng, thì mấy đều nó trách ấy; tội trưỡng công chúng cũng cho là phải vậy? Bởi bây giờ đây, mình không lo phương thế làm ăn, cho có cơ sở vững vàng, mình không học hành nghề-nghiệp vấn-chương đặng truyền-tử lưu tôn, cho chúng nó lấy đó làm mối sanh nhai, mà nuôi cái vóc sanh tồn ở nhâm thời đợi cạnh tranh nầy! Để xu-hướng theo các việc chơi bời lãng phí tiếu điểm trà đình, biếng nhác chẳng chớ. Có bao nhiêu ăn cho hết bao nhiêu, không cần-kiệm đây chối, để tuy bổn phận nghèo giàu, đặng lập nên các cơ-tử sự nghiệp để lại cho con.

Nếu mình không biết lo xa, để cho nó ngày sau, mang nghèo mạt cực, đốt nát quê mùa, chịu đè chịu ép với người ta, vô lòn ra cúi, ở đây tôi tội mọi với người ta, thì các việc khổ nhẫn ấy: nó xúm lại kêu réo nó làm cho nhớ lại các việc tiền trình của nó, rồi nó gặp ai nó nói rằng: Tôi nghèo túc đây! cũng tại cha mẹ tôi, tôi dốt nát đây, cũng tại cha mẹ tôi, cha mẹ tôi không để một mảy gì cho tôi, chỉ có một mình tôi lập lấy thân tôi mà thôi!

Lấy các đều trên đây mà xét, thì ai là cha mẹ của trẻ con ấy. Có tự nhận rằng: chúng cáu trách móc của chúng nó là phải chăng? Bởi con hư tại nơi cha mẹ. Con dốt nát quê mùa chúng tại mẹ cha chỉ lỗi một đều nầy, thì trăm việc của con nó do nơi cha mẹ sanh chín lỗi. Vậy thì ai là cha mẹ, phải sớm sinh sự, phải gindh giữ lấy phẩm cách cao minh, dầu nghèo, dầu túng, cũng phải giữ cho trọn cái phẩm giá của mình, phải làm sao cho có chức danh-vọng, phải làm sao cho rỡ ràng xuyên-cách, đặng ngày sau con nó chỉ mà trông, nó ở ăn với tôi, bởi cho hay, khỏi phải đi con đường của cha mình phải, cho nó học tập nghề-nghiệp công-thương, vấn chương, bút-toán, đặng nó dựa tranh với đời, cho khỏi thua sút chúng bạn. Như mình lấm cha mẹ mà giữ trọn cái trách nhậm của mình, cho có danh thơm tiếng tốt, cho nó có sự nghiệp, rồi ngày sau nó lại cho nó. Nếu nó không giữ bổn phận làm ăn, để chơi bời xã xẻ, có bạc rượu trà, chỉ phí hóa ra, nghèo nàn khốn khổ, thì cái đại ý nó gánh chịu lấy!

PHẠM-MINH-KIÊN

Nói tắc một lời, chư tôn đi ngang qua mấy tiệm Bombay đường Catinat, mấy tiệm chả Vannier (cho Bên-thành cả), chư tôn sẽ thấy họ kêu, họ mời, họ hỏi; muốn mua chi? đi vô thông thả mà. — Vô, vô coi mà!

Cũng có đôi người khi đi mua đồ, vô một cái tiệm nào được tiếp rước tử tế, vui vẻ, về đến nhà cũng còn khoe khoan, trầm trồ, khen ngợi với nhau, tư cách của tiệm đó.

Phàm ở đời, có kẻ quấy, cũng có người trí hiệp, phải thì ít, quấy lại nhiều. Việc phải, quấy, thường hay do nơi người làm chủ, quang hệ cho người làm chủ, phải tránh nhơm đem đó về cho chủ gánh vát, tiếng tăm đó cho chủ mang, được tiếng tốt thì vui lòng, rủi nhằm lời trách cứ cũng phải chịu.

Theo lý tưởng, thì cái bài trích trên đây, chẳng phải ông đó muốn phê trương ra mà kích bát, chủ ý muốn để cái gương cho mấy nhà khác thấy, hầu đặng rèn tập cái mới ma của người phụ sự với mình. Được như sở vọng, thì lo chi mất thể thống của mình, lo chi là sự đoán chê không có?

LÊ-THÀNH-LUNG

Nữ lưu diễn đàn

Chị em ta ngày nay, có nên lo sự cho mang vận mình chăng? Tôi tưởng chị em ai có học thức ít nhiều, ai có thì giờ mới mở thì chắc là lo sự lắm! Vì cái mang-vận của chị em ta, thân danh của chị em ta, bây giờ nó đã phương phát theo luồng gió văn minh, nó đã lộn vào cái lượng sóng cạnh-tranh, nó làm cho chị em ta, mơ mơ màng màng, cái hồn hoa, theo mấy cuộc chơi bời so sánh, lắng phí bạc bài mà quên cả mang-vận, ngày sau nó mất cội không hiểu! Chị em ôi! Nghĩ, cho cái hồn hoa của chị em mình, nó để cầm dể xác-thân! Chẳng chi nó nương theo ngọn gió văn-minh, nó cầm xức những cái việc văn-minh, như là ráng sức với chồng mà lo những việc tế-gia nội-trợ, mà trong bốn chữ tề-gia nội-trợ, chẳng phải là nói cơm trách cá, gánh gít trong nhà mà thôi! phải gánh vát công việc của nhà chồng, hễ giàu thì phải lo cư thế sao cho hòa thuận, cung kính cha mẹ, thương mến anh em, hòa nhã với tôi tớ. Còn như chồng muốn thi-hành các việc công ích ch, thì không phép cản ngăn, phải chung vui với chồng mà lo các việc công ích ấy: cùng là hùng hiệp nhau sẵm bầy chị em, mở cửa hàn ra buôn bán thec bổn phận đàn bà. Vậy mới phải văn-minh, mới gình-giữ mang-vận, mới phải là thân-danh. Như vậy thì chị em có chi lo sự về mang vận thân-danh.

Bởi cái hồn hoa của bọn ta nó không làm đặng vậy, nó cứ như nhồn theo các cuộc chơi bời sung sướng, mà giục chị em ta cho kính chồng nhau, sầm ăn sầm mặt, sầm hột xoàn cho lớn, đánh bài cho to, đem thì nhồn như máy cái rạp hát, ngày thì xắn bắn mấy cái sông bài, chị em nghĩ coi, có phải cái hồn hoa của chúng ta nó làm chỗ ta mất cả mang-vận, mất cả danh-phận xét theo đây? Chị em ta có nên sự chăng? Nếu người mất danh phận, mất vận rồi, thì còn mong gì làm người cho về vang đặng?

Vậy thì chị em khá tua dề dặt cho lắm đặng hình một vỏ tường làm gương cho bọn hậu-sanh cho khỏi miệng đời nói rằng con hư tại mẹ.

Tiện nữ MỸ-QUYÊN

Nhàn đàm

X — Ở làng xóm, cốc cốc cốc .. thùng thùng thùng...

Q — Bẩy đây, Bẩy đây, cho mau, coi chuyện chi mà ai la làng xóm, mồ khỏ trống đánh ầm sớm vậy kia, mau! mau! mau!

R — Dạ, để em chạy đi coi...

Q — Việc gì vậy em?

R — Chuyện chi mà lập mà số mồ trống làng inh ỏi.

Q — Chuyện bây ấy mà la làng xóm!

R — Dạ thưa cô X đánh xem sửa mèo, lấu vài heo, sẽ mổ cả a qué la làng xóm.

Q — Cái chuyện chi kỳ quái vậy? Thuật cho rõ đầu đuôi nghe coi nà! Anh X ơi, làm sao lại đám ngạn mà đánh mà ăn con mẹ nuôi heo?

R — Dạ thưa anh quên anh X sao? xưa ấm có tên là Lê-tiu, bởi ghiền rượu phải tốn hao, nên có vào Nông-cổ xin rao, ai có phương thuốc chi cho hết bỏ ghiện rượu. Kể bày cách nầy, người thì chỉ phương nọ. May có ông ý thân-hữ cho ăn nặn sửa heo nái mà uống, sau rồi ông ấy ăn kiên luôn, cứ năm nhựn thơm mà ; chưa tật đặng vài năm nay chẳng may hôm qua ấm đi chơi với bạn, họ ép ấm nhựn quá chén; về đến nhà mửa bộ hộc; chị vợ lấy nước khuấy cám đem cho ấm uống: ấm đói sửa heo lập tức, nhưng ấm nói lem nhèm chỉ không nghe rõ, trưng là biểu nặng sửa mèo, phần thì chỉ đương giận, bắt đại con mèo cái, nó lại quào thêm, chỉ ta mới xách lại quăng đại trên mình ấm mà rằng; mèo đó bủ mồm chi được thì bủ lấy, chớ không ai nặng sửa mèo đặng! sẳng có cây gậy đó, ấm quo phần chị ta, chỉ ta tức mình mới la làng xóm, cho có việc chi đâu.

Q — Uỷ chà chà! cái việc cắc cớ đà hung! nặn sửa heo, chạy đi bắt mèo, bị ba heo trên lưng, hèn chi mà la tưng bừng tưởng ai bị chầy nhà cướp của...

Nhưng vậy cũng là một đều tương chi ta phải xa lánh rượu trà, còn rồi có biết trước thì phải xa lánh điệp thường sa ngã lại; còn việc vợ chồng trong khi lầm lỗi phải nhịn nhau việc chi là lối cho có mỏ có công, đã hư danh tiếng mà bị vạ chẳng không khỏi.

Cười rằng:

Muốn thử sửa heo lại lộn mèo
Lăng lơ nên mới bị ba heo
La trời la đất, la làng xóm.
Thế hết vẻ tê vẻ nghèo

LÊ VÀNG

VĂN UYỂN

ĐẠO CẢNH ĐÊM THU

Đạo cảnh đêm thu trước địch đình.
Trông trăng, trăng lại bóng chinh chinh.
Cây lo gió đất hơi ngui ngút,
Mây ám da trời nhạn ổi inh,
Gió đánh nhành ngô xo xác lá,
Sương đeo mặt cúc mỗn mơ mình,
Một vừng non nước mau lu lịch,
Hồi thử nầy ai có chạnh tình.

Mộng-Xuân.

Ngũ canh (Tự thán)

Điệu liên hườn

Canh mới
Mảng còn ấy nay nỗi thân danh,
Tình linh bân bâu tâm trống một canh.
Lửa đóm nhom nhem mà thắp đuốc,
Đèn trăng thấp thoán bóng soi mành.
Đêm rồi tưởng sánh, qua đầu bạc,
Bửa tới đành thua, sức tuổi xanh,
Tưởng đến rồi buồn, buồn lại giận,
Nghĩ mình chưa đặng toại công thành

Canh hai
Công thành còn hận nỗi tình sì,
Nhạn nhắc tin hồng, kẻ trở hai,
Ngâm để như đờn đưa cảnh vắn;
Cuốc lăng dường mỏ, giục canh dài;
Buồn tuôn lúc bạn đêm trời-nguyệt,
Sầu thức khi hòa cuộc trước mai.
Hồi liễu-chương-dài, ai bể lá, (1)
Mơ màng ta chạnh vói cùng ai.

Canh ba
Cùng ai chưa kiệp nhẫn thăm nhà.
Vắng trở trên lầu tiếng điểm ba;
Mấy khói xanh le, sao lác đác,
Trội sương trắng đả, nguyệt là đà.
Nhớ người nằm giả khôn cầm lụy,
Nghĩ kẻ tiền năng biến nói ra;
Vì thế, nên Tử đánh phụ Hán,
Hỏi ai có thấu tấm lòng ta.

Canh Tư
Lòng ta còn chạnh trông sang tư,
Mới đó đêm xuân đã biệt mù;
Chiếu đất mở mở cây cỏ hạ.
Màng trời mịt mịt gió mây thu,
Lỗi rồng bể nước coi xanh mắt,
Gao thấp non sương ngất bạc đầu,
Tiếm lụng dầu hao nên nỉnh nẩm,
Hồ thân ngồi ngẫm trót canh thâu.

Canh năm
Canh thâu cảng hận chỉ tông lâm,
Bận biện nào hay đã đến năm...
Nguyệt tụ [illegible] chai, ga gầy ở,
Sương phủ [illegible] giữ, cây cối mọc.
Chim rừng [illegible] chớp mông đồng bắc,
Cá nước [illegible] vạng chí vực nam,
Chuông tự thức đàn đồng mỗi loại,
Dậy mà cội thoát bóng quan-âm.

(1) Chương đi liễu, Tích nhứt thanh thanh kim tại phủ.

Dạ ung phan-triết-tha nhân thủ.

Kính cáo

Cùng chư khán quan,
Kể từ ngày 1er Août 1924 đi tới, những điều [illegible] thuộc [illegible] phải có tên Lê-thành-Tường [illegible] Hàng không, sau có thất phát đều chi, tôi chẳng biết tới.

Thơ từ và mandat cũng xin gởi cho tên tôi.

Nay kính.
LÊ-THÀNH-TƯỜNG.

Lời rao

Ruộng và đất làm ruộng theo mé sông Ngã-ba-đồng-tranh, và xuống Rạch Ông-Kèo bán rẻ, một điệp tốt, xin do nơi Monsieur Nguyễn-văn-Cón kêu là Muối ở làng Phước-lý.

Bỏ qua rất uổng

Muốn bán 1 cái xe hơi hiệu Delahaye kiểu (limousine) 5 chỗ ngồi, đóng năm 1924. Mới dùng có bốn tháng mà thôi còn mới tinh bóc, coi rất đẹp. Hỏi mua bốn ngày trước nay đã lại ba ngày hai mà thôi.

Xin do nơi quán « Nông-cổ mín-đàm » đường Pellerin số 62 mà hỏi.

Ba vị thuốc hay

Ba lời rất vinh diệu quí báu là Tự-do Bình-đẳng và Đồng-bào, là ba vị thuốc vô hình rất linh nghiệm của thầy Đại-pháp đã dùng mà khuyên trừ các chứng bịnh trong tâm tình người đời. Nhờ ba vị thuốc thần hiệu ấy mà người Đại-Pháp mạnh khỏe mạnh và bổ dưỡng tinh thần. Lại từ khi Đại-Pháp lập nước Chánh Chung rồi thì dùng ba vị thuốc ấy cho muôn dân trong nước đặng hưởng nhờ.

Vậy người Annam ta cũng nên nương theo Đại-Pháp ta mà dùng ba vị thuốc vô hình đó, đặng chưa lấy muôn ngàn chứng bịnh đã nhiễm vào trong trí lòng ta bấy lâu.

Song ba vị thuốc hay ấy, thì trừ ra vị thứ nhứt là Tự-do, thì ta nhường lại cho thầy Đại-pháp, vì ta đang ở dưới quyền Cảnh-pháp, ta phép ngăn mình làm tôi cách trọn niềm. Còn hai vị sau là Bình-đẳng, Đồng-bào, thì ta khá tích trữ mà uống cho thường.

Vị thuốc Bình-đẳng ta nên dùng mà trừ các chứng bịnh kiêu cáng, chẳng khi nào mà khi dể nhau, không khi nào mà chê bai đêm xiểm ai. Người sang kẻ hèn, người giàu kẻ khó xem bằng nhau, miễng là mấy bạc ấy là những người biết đều biết phải vậy thôi. Ta cũng rồ biết từ thầy Đại-pháp cai trị ta, thì đã ban vị thuốc ấy cho ta dùng, là bề ấn mật đều đặng thong thả. Một viên quan với một dân dân hèn, hễ có tiền, cũng được ăn mặt bằng nhau, chẳng có bước nhớt xưa, vào lớn ra cúi nơi nha môn của lắm, đó cũng là một đều nhân từ của Đại-Pháp.

Vị thuốc Đồng-bào thì ta càng phải cần mà uống luôn, vì vì-nầy chính việc ta phải dùng cho lắm. Bao giờ ta nhớ vị thuốc Đồng-bào vô rồi, thì [illegible] bịnh ghen ghét nhau, [illegible] bắc [illegible] oán thù nhau, sẽ được thuyên bịnh chẳng ghét nhau, mà lại thương nhau, chẳng khịch bắc nhau, mà lại nhịnh nhục nhau, chẳng oán thù nhau, mà lại tha thứ nhau. Vậy trong các chứng bịnh nầy đã lành rồi thì nó thêm sức lực, thêm bổ dưỡng tinh thần, lương tâm biết giữ danh lợi mà chung hưởng.

Biết giữ danh giá, là hằng ngày hằng trăm giới đức lành. Lúc đang làm tôi Đại-Pháp, thì hết lòng giữ sự trung tín, cho đặng tròn danh người mình là một thứ dân trung trực, cho đặng giữ danh thơm tiếng tốt với mấy thuộc địa khác. Nhứt là đang hàng viên quan chức sắc đang lớn trong các sở, và được quyền Đại-Pháp ở cai trị riêng một quận, đều giữ sự [illegible] bình chính trực. Vì [illegible] lòng tình cây người mình. Vì [illegible] mình đã phạm phép bước, hoặc [illegible] gian, nhứt là mấy hàng buôn, mấy [illegible] sở đã bị người mình hà lạm xới bạc. Cho nên nhiều nơi chẳng còn muốn đùng đến người Annam mình làm công nữa, (mới con sâu làm rầu nồi canh là tại đó) cho nên làm mất hết danh tiếng tốt của ta.

Vế lợi nước nhà của ta, thì ta đặng hiệp một ý một lòng, mà gây dựng cơ đồ, xứng nhau lại đắp hai nền Nông-nghiệp và Thương nghiệp cho chắc rồi, tự cất lên hai cho tên Ái-sở nơi Đông-Pháp nầy, mà tích trữ của tiền, rồi cứ đó lấy ra phát lại cho nhau mà hưởng cầu giàu sang phú túc.

Ta hãy liệc mất xem người Trung-huế là một thứ người ưa dùng vị thuốc.

Đồng bào mà bổ dưỡng tánh trí luôn. Họ vừa khi bước chơn xuống tàu qua Nam-việc, thì đã đem theo mình vị thuốc ấy mà uống cho đến khi trở lại có quốc cho nên họ biết thương nhau, biết giúp đỡ nhau, biết giữ danh lợi nhau, nên họ đặng trang kiện tâm tình, khoẻ mạnh lòng trí, mà hưởng muôn ngàn sự giàu có trong đất Nam việt.

Vậy người annam ta cho bao giờ quên tích trữ mọi vị thuốc thần hiệu nầy mà uống cho đến khi thuyên các chứng bịnh, cho đến khi ta đặng mập mạp mà gây dựng cơ đồ, hầu hưởng nhờ danh lợi của ta.

V. Đ.

Số 12

MỘT NGƯỜI CẢM-ĐỘNG

ĐỖ-AN-DÂN Thuật

(*Tác-giả* : ĐOÀN-BÁ-LỢI)

(*Tiếp theo*)

Bộ có sự gì thảm tắt lắm, sao có mấy lời như vậy, tôi liền đáp không! có chi đâu, người ấy lại nói rằng, thầy tôi khóc lúc dưới cầu đò, người đứng gần nơi tôi đứng đó, bởi người thầy tôi có sắc thảm lộ ra nhiều, người mới theo sau tôi khi trở gót, mà tôi không hay; lúc ấy tôi thấy người nói, nhiều lời ra mồi người lương thiện, tôi mới tỏ hết đầu đuôi và anh Hồ-Hải bị tội vì tôi đánh người ta cho người nầy nghe một hồi. Người nầy nói tôi là người ở xứ nầy, nghề lưới sông mà nuôi ngày tháng; khi nầy xuống bắc thâm nước, may lại gặp thầy, thói phiền thầy lại nhà gần đây rồi tôi sẽ tạm quyền dâm thầy, xin thầy chớ ngại. Tôi nghe người nầy nói vậy, trí tôi cũng chưa biết tin là nào, thôi để theo chú nầy về nhà chủ coi thử, tôi dầu rồi sẽ tin. Tôi thưa rằng, nếu chú có lòng quảng đại thương tôi nói vậy chớ thế, khó mà cứu tôi, vì còn anh tôi là Hồ-Hải ở trong khám, dầu tôi có an phận, cũng chẳng chi rằng đủ sự sống của tôi. Song tôi cũng theo chú về nhà cho biết. Người ấy lại nói, không sao mà lo lắm, chẳng rất thu lo, dầu thầy chết cũng không kịch chi cho anh thầy. Khi về đến nhà chú thợ lưới là một căn phố nhỏ nhỏ: nhà cửa dọn dẹp coi cũng ra thứ lớp, tuy là nhà nghèo song sạch sẽ, vì thầy sau và ghế vân trong nhà, cái nào cũng là lảng là sạch, chủ thợ lưới hèn kêu con bưng đèu, bưng nước lại, tôi và chú uống nước rồi, chú nói với tôi rằng, thôi! thầy đừng buồn, đừng ngại chi cả, hãy về nhà tôi đây ngu đỡ ít lâu, chớ ở nhà ngủ hơi nào mà trả tiền phòng, chừng nào Long-tử về, hay là thầy lâm việc lâm sở chi đó, có tiền sẽ đáp anh thầy. Còn hãy giờ thì ở đây ăn đây, cha con tôi nuôi thầy rồi, thầy đừng lo, vậy thầy tính coi thiệu ngoại nhà ngủ bao nhiêu tiền, nói đặng tôi dưa tiền thầy ra mà trả rồi lấy đồ về đây, nói tôi đó chủ thợ lưới kêu: thằng Siêng thằng Năng: dẫn, ra tra biểu, bữa nay trong mình đã mệt, thôi nghỉ một nước chiều nữa, cái sẽ đi, hãy cột khoá xuống lại cho chắc chắn; rồi đi thee thầy đây về nhà ngủ kiêng hai cái rương đem về, tôi thấy chủ thợ lưới có lòng sốt sắng quá vậy, tôi cũng khó cnối từ, tôi lại nghĩ, nếu tôi chối từ thì tiền đâu có mà trả, lại ở đâu, chắc là phải chết như tôi đã tin khi nãy. Thôi thì dân liều, theo người nào chú thợ lưới đây ít ngày rồi sẽ tin, chớ sự chết thì đã cùng kết rồi, dầu ngày nào chết lạ không đặng. Nghĩ như vậy rồi tôi đứng giậy thưa rằng, nếu chú có lòng cứu tử, thương đến phận lạc bước: là tôi đây, mà ra tiền đáp cho tôi trả tiền nhà ngủ, thật cái ơn rất nặng rất sâu. Tôi vẽ đây ở thì đặng rồi, song không lẽ tôi ở không hoài chẳng làm ích lợi chi cho chủ cả tháng nầy, qua tháng nọ, thì sao cho tiện? Chú thợ lưới với đáp rằng, tôi là người hay thương người lỡ bước, dầu thầy vẽ ở một hai tháng cũng chẳng nặng chi lòng tôi là người làm phước, còn nếu tôi nuôi đặng một người lỡ chơn trai bước như thầy, thì tôi đặng phước lắm, chớ thầy gọi sao mà chẳng ích cho tôi, chả lại nhỏ. Vậy thầy có biết mình nghề chi thầy thân hay chăng? Tôi thưa: tôi nhỏ nhỏ cha mẹ có ấn, tôi cũng có học chút đỉnh, chẳng lớn lắm nghề đơn ca mà bổ phế sự hoạt cho đầu bây giờ, chẳng biết một nghề chi mà độ thân đặng, chỉ có biết đờn và ca mà thôi, chưa hề biết chiện cực khổ như người vậy.

Chú thợ lưới cười và nói rằng: thầy đừng ngại, cứ việc vẽ ở đây với cả con tôi, ở nhà coi nhà dùm cho tôi cũng tiện, vì chẳng nhà tôi thì không có đờn bà, vợ tôi khuất sớm, tôi có ta đứa con, là thằng Siêng với thằng Năng. Thầy vẽ đây nữa khi cha con tôi đi làm lưới thì nhà có thầy là lo sự đưa gian, an lòng tôi đó, chớ tôi không phải bỏ thầy vẽ đây ở rồi bắt đi kéo lưới chèo xuống gì mà sợ! Tuổi thầy, hãy tin tiền phòng ngủ Nguyễn-Hưng cộng là bao nhiêu. Đặng tôi dưa cho thầy đem ra trả. Tôi thấy chú đặng một chúc ít hậu tình, thì cũng vả lòng một tỷ, tôi bèn ngồi lâu thinh, lấn tay tin về tiền phòng và bữa ăn cơm là 6 đồng 5 cắt, tôi mới thưa hết thầy là sau đồng năm cắt, chỉ lật đật vô buồn lấy bạc đem ra dưa tôi bấy đồng, biểu tôi đi với hai đứa con chú, đặng cho một đứa vẽ một đứa rương khỏi tốn tiền xe kéo,

(*Sau sẽ tiếp the*).

Đông pháp thời sự

GIA BẠC

Ngày thứ ba 2 Septembre 1924

Kho nhà nước	9 0 60
Ngân hàng Đông Pháp	9 60
Bảo Ngân Ngân hàng Đông Pháp	9 50
Ngân hành Hongkong-Shanghai	9 50
Ngân hành Chartered	9 60

GIÁ LÚA

Lúa chở đến nhà máy Cholon (mất bao) mỗi tạ 100 kilos, là :

Vĩnhlogc	6810 tới 6820
Gocong	6 30 » 6 40
Raixau	6 40 » 6 50
Baclieu	6 50 » 6 60
Giá thường bực trung	6 32 » 6 42

GÀ MÁI ĐÁ GÀ CỒ

Chiều 28 tây nầy, tại đường Pellerin, có một đám đông người, nên đứng chơn hồi hàng cho tường tự sự, mới hay là một đám đánh lộn của tay du thủ đầu bị ăn cơn đang trả nợ áo cơm, gà mái ta ý có tay cầm gốc đâm thủ, đằng trước bưng với gà trống đỏ, mà cũng khá khen gà trống ta nhẫn nhịn, lấy tay chận đón đã mà thôi lui và gáy một cân như vậy: thôi đủ rồi làm chi cho quá e nhịn nhiều không đặng mà phải.....

Chẳng là chi những anh chị nầy, ăn no ở không sanh sự hết cớ bạc rẩy ra thì tự nâng tu bấy đặp đánh nhau ưng bừng mà đánh anh chị.

Nhứt là tên H . . X. . ý tay có tiền chức đinh, du thủ cớ bạc, lại xưng mình là thân với ông nầy, thấy đội kia, anh linh nọ, nên mới có nhiều tay thủ hạ đông phá xôm gây lăng, làm cho không an người lương thiện, ước trông cho sở tuần thành lấy lệ công làm trọng trừng trị những tay dụng tài mà làm phi luật nước.

RUỒI RỐ XE HƠI

Bữa 24 Août lối 6 giờ, cái xe hơi số C 2096 của hãng Compagnie Générale des Colonies, tên chauffeur Lưu-văn-Biên cầm bánh, 31 tuổi, bằng cấp số 1.701, ở nhà chết, số 16 đường Thevenet, dụng nhằm tên Trần-Tứ, 43 tuổi, kéo xe kéo số 2907, tại đường Mac-Mahon. Người bị bịnh chở lại nhà thương thì, khám rồi, chỗ nó vô nhà thương Choquan vì thầy thuốc coi phạm nhằm phía dưới cái sọ Có tin cho hay rằng tên coolie xe nầy nằm mê mẩn tưởng khi khỏi mà cứu nó, có lấy lời khám chiếu, lối tại nơi nó.

ĐÚNG BẰNG CẤP GIẢ

Tên Bùi-văn-Hoa, kêu là Bây, 30 tuổi, không nghề nghiệp và không nhà cửa bị bắt giải tòa về tội đúng bằng cấp của người khác và mượn bằng cấp giả.

TỚ BẮT TÊN TRỘM

Tên Phạm-văn-Đi, buôn bán trái cây, ở đường Pierre, số 57, có cớ rằng tên đây tớ nhà là Diệp-văn-Xên, 29 tuổi ở làng Phước-Mỹ (Giadinh) trốn bữa 23 tây, còn thiếu chủ lại 15 đồng.

Thơ tín

ĂN CƯỚP CÓ SÚNG

BẮT QUÃ TANG CỚ (Rạch-giá)

Cần-thơ le 20 Août 1924

Kính ông chủ-bút, nhơn điệp tôi hữu sự đi đến Cần-thơ, gặp tôa mở hội xử Đại-hình, tôi vào xem cho rõ, đúng tám giờ sớm mai 10 Août, mở hội xử vụ Nguyễn-hữu-Phước kêu là bảy Kẹo và kêu là ba Dỹ, đánh đấng cầm súng và nội bọn ăn cướp Lê-văn-Tuất ở làng Tây-yên tỉnh Rạch giá đêm 28 Mai 1924.

Tôa tra vấn tang cớ hẳn hỏi lên ăn kêu không có mặt tên Nguyễn-hữu-Phước đối nại, hồi mới rõ chú chàng bị bắn trúng bốn cườc viên đạn vào mình lúc bọn chiến quan cho vào nhà thương dưỡng bịnh, chứ tình chớ quan xét lâu, để nào chú tránh khỏi tội trọng, thì chú nhắm mắt trước an phận, để nội bọn của chú ở lại hầu thả, là Nguyễn-văn Cẩu, Niên và Lý, quan kêu ăn mỗi người 12 năm tù khổ sai, Trần-văn-Trọng mười năm, Nguyễn-văn Nhiều năm, Lê-thị-Huê năm mươi biệt giam, thị nầy tái phạm thứ nhì song vì tuổi tác quá lục tuần có lẽ quan chấm chước.

Đàm ăn cướp nầy mặc trình Lực-tỉnh-tân vấn kêu rêu đôi phen, nay hoàn thiên hữu nhân khiến cho chúng nó cắt ác tung thiện vào ngục mà đến bữa tôi 15 xưa nay. Tôi hồi ra rõ biết, như ơn thầy cai tổng Thanh biên Monsieur Hà-mỹ-Bân hết lòng vì nước vì dân tri tâm mới bắt đặng.

Tôi xin lỗi ông chủ bút kính ít lời dốt nát cám ơn ông, cầu xin ông ân hành việc nầy vào quí báo, trước đối ơn Chánh-phủ công bình, lo lòng kính phục ân đức Monsieur Bùi hết lòng lo trừ mối tệ cho dân chúng, sau làm gương cho quốc bắt lương xem lấy sửa mình.

TRẦN-VĂN-MINH Domicile.

Mỹ-tho

RẠP HÁT BÓNG

Modern-Cinéma

Ở đường Espagne (Saigon)

Hãy đến xem, có nhiều tuồng hay lắm! Mỗi tuần đổi bản hai lần : ngày thứ hai và chúa nhựt.

Xin ghé mắt

THÁI PHÁT KHÁCH LẦU

Của M. TRẦN-XAO dit KHÁ

Kính cùng quí ông quí bà, quí thầy quí cô, cùng lục-châu quân-tử đặng rõ.

Bấy lâu nay tôi chán nghề sự chế khen thế cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tổn, rằng sức lập ra một cái phòng ngủ, hiệu « Tái-Phát Khách-Lầu » ở tại đường Tổng-đốc-Phương, môn bài số 44 và 45 Cholon, phòng ngủ trắng tinh khiết lại sáng sủa, và mát mẻ lắm. Tiền phòng tôi tính nhẹ hơn các nơi, trả sai vật (boy) đều đề khiến, quí khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí chức thông dịp đến Cholon xin ghé lại « Tái-Phát Khách-lầu » tạm nghỉ, thì sao sao quí chức cũng được vui lòng đã ở gần gara xe lửa Cholon-Mytho, cũng là bến xe hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng cố lành may đó ý phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, hàng bắc-kì nhứt hạng và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo, cũng là xe máy và đồ phụ tùng, lại cũng có cơm tây.

Vậy xin mời quí ông quí bà, quí thầy quí cô, thừa lúc rảnh việc xin đến gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thêm trọng :

Nay kính bạch

Chủ nhơn : TRẦN-XAO dit Khá.

Gia-Cat

« AU CHIC TAILOR »

Dernière Mode

N° 84, Ind Bonnard, N° 84

Saigon — Cochinchine

LIVRAISON DE COMPLETS DE DEUIL EN 3 JOURS

CÁO BẠCH

Kính cùng chư Khán quan được tường âm : Bản-điếm trước khi cũng ở con đường Ký, song số nhà 92, nay bản hiệu đã dời qui số 84 cũng con đường mà bản hiệu đã mất trên đây, vì trước khi bản hiệu ở số nhà 92 rất nên chật hẹp, cho nên nhiều Quí-ông, Quí-bà phân nàn, nay bản hiệu đã lọa lại đầy rồi xin chư khán quan lưu ý.

Bản hiệu may rộng đồ tây đủ kiểu, thiệt ý cang-đồng đồng và có danh tiếng, lại có hiệu thợ ngồi may rất nên thiện nghệ, nhiều Quí-ông, Quí-bà ở Saigon, Cholon và Giadinh đều may đều khen ngợi, cùng ở Lục-Châu nhiều Quan-nhơn có lòng hảo đến bản hiệu có gởi nỉ tết cùng là đến may đều là khen ngợi và vừa lòng đẹp ý cả

Bản hiệu chẳng nài tốn công khó nhọc có dọn một căng phòng để khi Quan-nhơn đến đó thử « Essayer » rất nên kín đáo và lịch khiếc Xin Quí-ông, Quí-bà hãy niềm lấy tình bản hiệu là một hiệu giao thiệp với Quan-nhơn rất nên đồng đồng, lại tính giá hải chẳng chẳng đám khi nào dị sức. Kính cáo Quan-nhơn thức đặp hưng cảnh, xin đến gót lại bản hiệu thời rõ giá chơn và bản hiệu hết lòng hoang nghinh hỉ hạ.

Chủ nhơn HOÀNG-HỒNG-NGỌC.

Kính cáo

Đường Boulevard số nhà 84,

Ngan nhà thương thí Chợ-mới Saigon.

Ông Brunel ở đường Mayer số 45 Saigon là người làm máy xay lúa hiệu "Brunel" rao cho các nhà máy hay cùng kể từ ngày 1er septembre 1924 ông sẽ bán những máy xay ra được từ 150 tới 200 kilogrs gạo trắng mỗi ngày — Trước khi mua thì ông thử máy chạy trước mặt cho mà coi.

Xin đóng-bàng chiếu-cỏ

Kính cùng chư quí vị [illegible] Tết có lập một cái tiệm [illegible] ngan chợ Camau, từng [illegible] sạch sẽ; phía dưới bán đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời thật khéo, nay đặng sắm năm trời bên vững.

NAM-PHÒNG

Tiệm ngủ Annam hiệu

đường và chợ Camau phía tay mặt.

Ấy là cũng nhờ ơn đồng-bàng chiếu cỏ. Ơn trọng lòng tôi ghi tạc. Xin quí vị ở dịp đi Camau ghé vào tiệm NAM-PHÒNG mà ngủ, tôi sẽ hết lòng tiếp đãi. Giá bàng chớ bỏ qua, rất đội ơn lắm.

NGUYỄN-VĂN-NĂM

Quản-lý : NAM-PHÒNG

khách-lầu, Camau.

Nhớ đều nên nhớ!

Điều thứ nhất — Quí-vị muốn bình đồ đời mà cho thiệt giống thiệt khéo và để đời trăm năm không phai, thì nên nhớ : Nhà Họa chưn Dung NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN số 73 đường Boni-va-đi de la Somme, Saigon.

Điều thứ nhì — Quí-vị muốn mua khăn đen thiệt khéo nhiều tốt cùng lâu bền nên nhớ đến tiệm Nguyễn-đức-Nhuận mà mua.

Điều thứ ba. — Quí-vị có dịp đi Saigon, muốn sắm các vật dụng trong nhà nên nhớ đến tiệm Vĩnh-Tân «BAZAR MODERNE» số 58 ở ngang ba hình (Cambetta) kế bên tiệm chả và bán vải chợ cũ Saigon, tiệm nầy mua đồ tại hãng ròn bền tây nên bán giá rẻ lắm.

Điều thứ tư. — Quí-vị nên mua dầu *Tứ-bá* mà dùng thì cho trẻ em, dầu *Tứ-bá* trị các thứ phong và các thứ ghẻ thân hiệu lắm.

Điều thứ năm. — Người Annam đi đường Catinat xin lưu ý ghé SAIGON-BAZAR của người Nam kỳ mình lập, ở số 57 đường Catinat, bán đủ đồ tạp hóa, ai có ghé viếng thì quí vị rất cảm tình nhớ giống y như lời của quan huyện Hồ-biểu-Chánh nói : « Thiệt Annam ta mà làm được như vậy thì tôi mừng quá!»

VỚI 10 QUAN MÀ MÌNH CÓ THỂ KIẾM ĐƯỢC :

500.000 quan

Muốn được thế, thì mua

Một cái vé Panama có rút số

Lúc mua phải đóng 10 quan, còn thì trong 14 tháng mỗi tháng đóng 25 quan.

Đóng tiền lần đầu được ngay cái vé và có chỉ mình mình có quyền sở-hữu, mà lấn rút số nào cũng được dự như thế đã đóng hết tiền rồi vậy, nếu vé của mình trúng sẽ được lãnh nguyên cả lô.

Mỗi năm xổ số bốn kỳ

Ngày 15 Février, 15 Mai, 16 Août và 15 Novembre.

Mỗi năm số tiền các lô có hơn Ba triệu quan

Mỗi vé Panama thế nào cũng trúng được một lô, giá tiền lớn từ 1000 đến 500.000 quan ; không có cũng được hoàn lại 400 quan. *Như thế thì không có mất hao chi cả.*

Mỗi lần rút số sẽ nhận được cái số các số trúng mà không phải trả tiền. Mỗi lô có bao nhiêu tiền được lãnh hết, không trừ tiền chi cả.

Hãy gởi 10 quan đến nhà

Comptoir Colonial de Crédit à Marseille, 125, Boulevard Périer

Dịp làm ăn rất may!

Hội Domaine Agricole et Forestier ở Thudaumot có 8.692 mẫu đất rào cho những người muốn khai phá và mua cũi biết rằng, sự mua bán rất dễ và tự tiện bề chớ chuyên lắm.

Như ai muốn mua đem về bán lại, xin hãy gởi thơ hay là đến nhà của ông Hérisson, chủ hội, nhà ở đường Mac-Mahon, số 208, Saigon, mà hương nghị, ông sẵng lòng tiếp trước.

MỚI XUẤT BẢN

KIM-ANH LỆ-SỬ

là bộ Tiểu-thuyết hình-thức Âu-tây mà tính nhân Á-đông, nói về ân-tình Xã-Hội Bắc-Kỳ

Roman sur les dessous de la vie Tonkinoise)

SOẠN GIẢ : TRỌNG KHIÊM

Muốn lịch lãm những nhân tình thế thái, muốn từng trải những mưu lừa chước đợi trong buổi giao-thời nay, để lúc ra đời khỏi phải lầm lỡ, thì nên đọc sách nầy, vì bao nhiêu những sự điêu-ngoan qui-quyệt các hạng người ở Xã-Hội Bắc-kỳ, đều có tả đủ trong sách

Nhất là các nữ-lưu khuê các ta, xưa nay kín cổng cao tường chưa từng trải việc đời lại càng nên đọc sách nầy lắm.

Sách xuất bản tại Đông-kinh Ấn-quán.

Có gởi bán tại các hiệu sách.

Giá : 0 $ 40 (*Vả 0 $ 12 tiền phí gửi*)

Ký nghệ nhà ta

Công-thương Ký-nghệ của người Annam ta lần lần đã phát hiện ra bộn. Như tại Chợ-lớn, có tiệm Cựu-trường-Xuân ở đường Cần-giộc số nhà 15 may áo quần theo Annam cũng khéo mà chắt. Trần-văn-Tiền tiệm thợ bạc làm các thứ đồ nữ trang cũng khá. cũng ở đường Cần-giộc số nhà 13, Nguyễn-văn-Bạo tiệm cắp tóc quai de Pékin n° 2 tốt mà khéo, Lưu-hòa-Ký cũng tiệm thợ bạc làm đồ tây theo ý của người muốn ở rue des Marins n° 402 còn tiệm Vĩnh-thanh Lê-văn-Ngữ rue Tổng-đốc-Phương n° 8 Bán các thứ đồ nữ trang rất khéo xâm mua thì biết, Tiệm Hồng sanh bán đồ tạp hóa ở rue des Marins n° 443.

"Rất đẹp"

Kính cùng chư quí vị trong lục-châu đặng hay. Tiệm tôi ở tại đường d'Ormay môn bài số 91 Saigon. Có đủ các thứ nón thiệt tốt. Như là nón nỉ lớn, bà nhỏ đủ kiểu và đủ các thứ màu, và cũng có bán nón Casque nhiều thứ kiểu coi rất đẹp. Mỗi kỳ tôi ở bên Tây lại thì tôi đều có đặng nhiều thứ nón kiểu mới gởi lại luôn luôn.

NGUYỄN-VĂN-MÍT.

Chapellerie

N° 91 rue d'Ormay. — Saigon

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CAN CỬA

Michel NGUYỄN-HIỆP-HOÀ

Sáng Tạo Năm 1900

Xưởng chánh tại LAITHIÊU (THUDAUMOT) Quai E. Outrey

Đường mé sông chợ đó rồ

TIỆM NGÀNH CÓ THỢ RÈ MÓN

1° Tại *Mỹ-ho* đường mé sông nơi bến tàu và xe-hơi; 2° Tại *Cầnthơ* đường mé sông ngay cầu tàu của khách-trú; 3° Tại *Trànvinh* đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại *Rạchgiá* đường mé sông nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, văng đều dùng toàn cây danh-mộc như: Trắc, Cẩm-lai Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo léo, thợ làm thật là tinh-xảo không hề giả dối, lâu lâu danh tiếng, được chư quí vị hảo gia khen ngợi về sự kỹ càng chắc chắn rất vừa lòng.

Kính mời qui khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và bồi ẩm tiếm.

Mandat có dây thép thì đề : NGUYỄN-HIỆP-HOÀ, Laithieu.

L. JACQUE VÀ CÔNG-TY

Paris — Saigon — Phnom-Penh

Hằng đáng tin cậy, bán đồ tốt và rẻ nội cối Đông-Pháp, những là; đồ sắt đồ thiết, đồ đồng, giường sắt, giường toàn bằng đồng, Tủ-Sắt hiệu Bauche bàn ghế Thonet, ghế đôi ghế xích đu, ghế phô-tơi, ghế canapés v.v.

Ai muốn có cuốn Ca-ta-lô, gởi cho hàng 3 cắt tiên gởi, thì hàng gởi đến cho.

Chư-tôn có dịp đến Saigon xin mời đến viếng Hàng Jacque — 65, đường Catinat, Saigon.

VỠ RA THÔNG THẢ

MỘT CÁI ÍCH LỢI TỐT CHO NHỮNG CHỦ XE HƠI

HÀNG BERGOUGNAN

de Clermont Fd Pháp-quốc là một cái hội của Langsa

Số vốn đến 50.000.000 quan mới chế ra một thứ vỏ xe hơi Cablé

Đồ hiệu BERGOUGNAN CORDE

Thứ vỏ xe mới nầy hằng dam cam đảm thiệt chắc, muốn cho vừa lòng quí chủ xe hơi mà biết mà dùng nhà hàng L. DESMARQUOY ở tại đường Pellerin số 61 Saigon lãnh trọn quyền làm đại lý cho Nam-kỳ và Cao-man, bán giá thấp hơn hết là cố ý cho các ông chủ có xe hơi dùng một lần thì mà thấy sự bền đó của nó.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường, Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.

Nước « du PESTRIN » trị bịnh thân hiệu, như bịnh đau trong ruột, bịnh lạ lơi, bịnh sưng ruột.

(OVOMALTINE) là một vật thực rất hay, để dùng khi có bịnh đau trong ruột, bịnh sưng bao tử.

Rượu chát trắng và đỏ, hiệu « CHAUVE-SOURIS » là một thứ rượu hảo hạng.

Rượu bọt, hiệu «bière SPARLI» màu vàng dợt và vàng đậm. Rượu có bọt như sam banh hiệu MARQUIS DE WESBEY)

Rượu champagnes hiệu de MONTEBELLO HEIDSIECK-PIPER HEIDSIECK

Giầy dể ván thuốc, hiệu« con dơi CHAUVE-SOURIS» Thuốc vấn rồi hiệu« con ó AIGLE

Trữ bán tại Hãng ông Henri BLANC môn bài số 62 đường Catinat

DISPENSARY BÉCÉ LY-DÉ

PARIS ET CANTON

DẦU ESSENCE DE MENTHE HIỆU LY DÉ

Kính cáo quí vị tăng rõ; tôi mới đem qua một thứ dầu Essence de Menthe hiệu Ly-dé bán chế tại bên thành Paris rất tốt thượng hạng.

Trị độc rất hay:

Phàm người nào có dùng dầu Ly-dé xin xem sau nầy:

Khi nào ai có bị nhức đầu, sổ mũi, long gỏi, chóng mặt, xây xẩm, bần thần, hay khục, ngứa cổ, đau bụng, chọc ruột, chóng thực, lỏi tức, đi tào vậy sống, trúng thương hàng, hay ọa, ợi, bất mãn, trúng thiên thời, hoặc bị sương tuyết và đông cảm hơi người nên dùng dầu Ly-dé mà thoa hoặc hích thì rất nên tuyệt hiệu.

Người lớn ai có đau bụng thì uống trong nước trà mà uống hay là thoa tùy theo chỗ đau thì thấy sự hay.

Con nít từ 5 tuổi tới 10 tuổi thì uống 1 giọt, còn dưới 5 tuổi thì thoa đủ đáng mà thấy hiệu lịnh.

Thử dầu Essence de Menthe nầy thần hiệu lắm.

Bần trung quốc đã dùng thứ dầu nầy có hơn ba chục năm ngài, nên tiệm chúng tôi chịu khó nhọc mà em trữ qua bên Tây Nam đặng rải khắp cùng Lục-châu, tiệm nào có giá cao bán, như ai có mua thì xin xem coi cho kỹ hiệu nhãn dầu Ly-dé kẻo lầm đồ giả uống tiếc mua.

Dầu nầy đã dùng trong các tỉnh như là Quảng-đông Hồng-kông Canghai, Phật-sơn, Quảng tây, Yunnam, Bắc-kinh, Triều chung Nam-kinh, Phước Châu, Bangkok Tonkin, và Nam kỳ cũng có danh tiếng.

Xin quí-vị nên mua dầu Ly-dé để phòng hờ trong nhà rất tốt hơn hết, khi nào có bị mũi chóc, rít cùng bà cạp, chít và nổi mề đai thì nên dùng dầu Ly-dé mà thoa thì thấy thần hiệu.

TIỆM CÓ BÁN DẦU LÝ DÉ TẠI CHỢ LỚN

Rue des Marins		Rue de Canton		Quảng Kỳ	n° 15
Tân cảm long	n° 241	Chí trung Hương	n° 14	Quảng canh Kỳ	n° 11
Nhơn hòa gia chánh	n° 259	Quảng tính Kỳ	n° 69	Long xương thái	n° 37
Quảng chánh	n° 237	Niên hàng Long	n° 40	Công an	n° 59
Vuơi long	n° 235	Mỹ đồng nam	n° 50	Quảng mỹ Nam	n° 66
Rue de Galong		Rue de Paris			
Nam xương thạnh	n° 56	Vinh thái	n° 72		
Thới thái	n° 54	Long đức	n° 70		
Xúc an	n° 41	Trung Đuế	n° 80		
Điệp long	n° 31	Và cùng các tiệm thuốc bắc cổ bản.			
Ngũ xương	n° 55				

Giá 1 ve 0$18, 10 ve 1$60.

HỎI KẺ PHẢI BỊNH!

Những ai có bịnh rên mua TIÊN DƯỢC mà uống! VI TIÊN-DƯỢC là một thứ thuốc trị đã bá chứng, thật linh nghiệm như thần.

Những ai có bịnh nhậm con mắt nên mua THIÊN LÝ-NHÃN mà nhỏ! THIÊN LÝ-NHÃN là một thứ thuốc nước trị những mắt nhậm lâu hay mau, có cườm hay có máy nhỏ vào cũng hết, thật linh nghiệm như thần.

Thêm một vật quí nầy nữa là dầu *Essence de Menthe* hiệu BẠCH-THÁI rất hay; để trị những bịnh phải gió.

Giá thuốc

Tiên dược một cây... 0$40 — 12 cây... 4$00
Thiên lịnhnhãn một ve... 0 30 — 12 ve... 3 00
Bạch-Thái một ve..... 0 30 — 12 ve..... 3 00

Ai muốn mua thì viết để cho:
M. Joseph Đính, Phước-Tính (Baria).

Pháo tây! Pháo tây!

Kính cùng quí-ông quí-bà: có dám kiếm chư quan hôn tế tự cùng các cuộc chơi vui nên nhớ mua pháo của bổn hiệu mà đốt cho rỡ ràng vui đẹp.

Pháo nầy gốc điện của Langsa mà hóa-hiệu chế ra bạn nên rất có nhiều mà tốt lắm. Các tỉnh trong lục-châu nhà nước mỗi năm đều có mua để lễ và thân chủ ngoài cũng mua nhiều có đủ bằng-cớ giấy tờ giao kèo lãnh làm pháo lễ cho nhà nước. Vì vậy bổn-hiệu chắc rằng quí-ông quí-bà dùng đến thì đặng vui lòng và tin cậy chắc-chắn.

Xin lời thư hỏi catalogue prix courant bổn-hiệu sẽ tới cho liền.

NGUYỄN TỰ THÁ
Tân-qui-Đông (Sadec)

Thuốc hiệu ROB của quan thầy ROBER bào-chế

TẨY ĐỘC BẰNG LOÀI THẢO MỘC

Dùng cái tinh ba của cây *Salsepareille* (xích-phục-linh) và cây *Cresson* mà chế ra.

Chữa các chứng bịnh ngoài da, lác voi, lác, ghẻ phỏng.

Đau nhức xương, đau đường huyết chạy, ghê và ghẻ hớm, ung nhọt, nhứt trong mạch máu.

Trị chắc lành bịnh mọc mục trong da (dinh sang)

Thuốc nầy dùng ròng thảo mộc chế ra, đã khử các thứ có chất độc và hiểm-nghèo, vì thuốc ROB của quan thầy ROBER bào chế để *trục khí và làm cho cả cơ quang trong mình mạnh lại.*

Thuốc nầy uống dễ chịu, mau chạy, dễ tiêu hóa, dịu-dàng, thơm-tho, quả là thứ thuốc *tẩy độc* rất hay,

Làm cho máu ra tinh khiết, bất hạng là nam, phụ, lão, ấu, lúc đổi thay mùa tuyết nên dùng thì có mà trừ bịnh.

Trữ bán. — PHARMACIE CENTRALE MUS, đường Catinat từ số 195 đến 201, Saigon.

Thuốc dán của quan thầy ROBER *chế*

Khi dùng thuốc ROB uống trong thì nên dùng thuốc dán của thầy ROBER (*Dermatosine* du Dr ROBER) mà dán ngoài, thì trừ cả các chứng bịnh ngoài da.

Nhị Thiên-Đường Đại-dược-phòng

38, Rue de Canton, 38 - CHOLON

ĐÁNH DÂY THEP
DỂ NHƯ VAY
NHỊ THIÊN ĐƯỜNG
CHOLON

Dây thép nói: số 656

Số bán đã các thứ thuốc cao đơn hoàn tán thần hiệu như sau nầy:

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG THUỐC RƯỢU
(Thuốc rượu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG)

Thuốc rượu của tiệm Nhị-Thiên-Đường là thứ thuốc rượu rất quí, do nơi tiền-nhân ở tại Quảng-Đông gồi lại; thiên nhơn trung-thọ đặt tạo hóa chế công, xưa nay chưng có thuốc rượu nào mà hồi dường nhiều tân dịch hộ huyết-mạch, cường trăng thần thân, cho bằng thứ thuốc rượu nầy. Hễ uống nó thường thì mặt mày hồng nhuận; gân trai gân trẻ, bền nhà đều cùng dụng thật nó là bá bổ Thánh-dược, cổ-kim hiếm thấy thứ nhứt.

Nếu vô-ý thuốc rượu nầy thường thì đặng tiêu trừ bá bịnh, tinh-thần khương kiện thịnh dương toàn thân; khai tri kiến vị, mình nhẹ đều đặng, nước da mịn-màng; những người mà tiên thiên bất túc, hậu-thiên bất đủ, thì nên uống nó cho thường mà bổ dường.

Đờn bà mà vàng ủa ốm gầy thì nên dùng nó hoặc muốn an-thai bảo sang, thì uống thứ thuốc rượu nầy khỏi lo hậu loạn.

Ấy là một thứ thuốc Vệ-Sanh rất nên bổ dường.

Chả trị những bịnh kể ra sau nầy:

1° Người cốn thiếu niên mà dùng nó thì khỏi sự tiêu-thiên bất tức.

2° Người trung niên mà uống nó thì khỏi 1 bịnh thiên thất điều.

3° Người lão niên mà uống nó thì khỏi lo bịnh khí suy huyết kỳ ốt.

4° Đờn bà con gái mà dùng nó thì khỏi lo bịnh hậu thất điều.

5° Người vừa sinh mà dùng nó thì có chỉ về thần trí mở mang.

6° Người thương cổ mà dùng nó thì có chỉ xi cân lao mà không mỏi.

7° Người bổ thuốc A phiện mà dùng nó thì có tên vì nó khỏi phục nguyên hình.

8° Người không con mà dùng nó thì ắt nhiều con cháu.

CÁCH DÙNG

Mỗi bữa trước khi ăn cơm 5 phúc đồng hồ, ấy theo sức mình mà uống.

Giá mỗi ve lớn là..... 1 p. 00
Mỗi ve nhỏ (ve nhỏ) là..... 0 0
Chỉ có tiệm bán cho kỳ cái chân ông Phật mập của hiệu Nhị-Thiên-Đường thì mới có bán thứ giả, chớ vào sanh bịnh.

HÒA ĐÀM THUẬN KHÍ CHỈ HẠI HOÀN
(Thuốc hườn trị bịnh ho)

Và chẳng đàm mà chỉ luyện hườn thuốc nầy ra, bất cầu lao đàm hay là ngưu đàm, cũng các chứng lạ; chẳng luận là bịnh nặng nhẹ, hễ uống thuốc nầy vào thì tùy nghiệm như thần.

Dầu cho bịnh đã lâu năm đàm chứa đã nhiều, hễ dùng thuốc Hòa-đàm thuận-khí chỉ hại-hoàn nầy theo mình mà uống cho thường, thì người khỏi lần lần bịnh phục, đàm khí tiêu hết quyền chẳng cần đuổi mà nó tự nhiên cũng hết.

Chư tôn có mua thì xin nhìn cho chắc chắn ông Phật mập của bổn hiệu Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần mỗi lần uống một hườn sớm mai, trưa và tối, uống với nước trà.

Mỗi hườn giá là..... 0 p. 10
Mỗi hộp 10 hườn giá là..... 0 60

THAI-DƯƠNG-CAO

Thứ thuốc dán nầy để dùng mà dán ngoài bên màng tang, trị về bịnh chóng mặt, nhức đầu rất tuyệt hiệu.

Giá 2 miếng là..... 0 p. 05

Đầu bạc hà hiệu **RICQLÈS** nấy trừ đặng bịnh tả rất thần hiệu. Khi nóng phải thêm vào một chung nước trà tàu nóng. Đương khi sôi bụng đi tiêu nhiều thì uống vào liền cầm được. Lại trong khi trời độc địa, mỗi bữa nên pha vào nước trà và bồ dưỡng uống thì càng tốt lắm.

Phải nhìn cho kỹ hiệu **RICQLÈS** kẻo lầm đồ giả mạo.

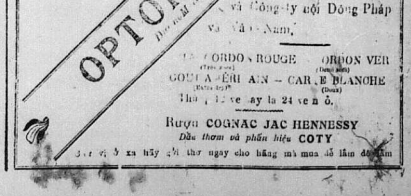

NGƯỜI SĂN BẮN
NHƯ MUỐN BẮN CHO
CHẮC CHẮN, BẮN XA
VÀ CON THÚ PHẢI CHẾT LIỀN
THÌ HÃY ĐẾN HÃNG
Ông L. CAFFORT
ĐƯỜNG CATINAT
MÀ MUA SÚNG ĐỦ HIỆU
KIỂU ĐƯƠNG THỜI Ở THÀNH
SAINT-ÉTIENNE
SẴN LÀI CÓ HƠN 1000 CÂY TRONG KHO

VỚI 10 QUAN MÀ MÌNH CÓ THỂ KIẾM ĐƯỢC
100,000 quan
Muốn được thế, thì mua
Một phần hàng CRÉDIT FONCIER 1912.
Khi mua phải đóng 10 quan còn thì trong 10 tháng mỗi tháng đóng 30 quan.
Đóng tiền lần đầu được ngay cả số phần hùng và được quyền số-hữu, như thế đã đóng tất rồi vậy.
Mỗi tháng rút số một lần ngày 22.— Một năm nhậm 12 lần
Mỗi số thế nào cũng trúng được một lô. Phần hùng Crédit Foncier de France mỗi năm đặng ba phần lời.
Mỗi kỳ xổ số trong tháng, thì có:
1 lô 100.000 quan || 12 lô 1.000 quan
1 lô 10.000 quan || 100 lô 500 quan
Hãy gởi 10 quan đến nhà
COMPTOIR COLONIAL de CRÉDIT & MARSEILLE, 125, Boulevard Périre

Phung Thương
Bán: Áo Sylo người vàng, 1 cái đồng hồ, 1 sợi dây chuyền, 1 cây đồn điền bổ tuổi.
Cho người cho bán gửm một vật rất dễ
2 ăn bàn đá in mà thôi
Nhà ăn sau, khi đăng rồi lau cũng như trên bàn đá vậy, khỏi nấu, 1 tiền và lại mau
Ai muốn gặp Thanh-bạn, chủ quán, Cai và Phó-lồng, kẻ buôn bán đồng, ăn chơi tốt, trái tới, vật thị, chẩn trị, tọa hàng hóa, vân vân
Xin đến nhà ông M. Trần văn Phung Commerçant à Tânan

AI MUỐN LÀM GIÀU
Bỏ ra 20 quan mà may ra được
500,000 quan
Mua một cái trái-đơn của Công-ty Panama, có rút số để hoàn lại (*Obligation Panama à lots*). Lúc mua phải nộp ngay 20 quan, còn thì mỗi tháng nộp 20 quan nữa 17 tháng theo như lệ định trong luật. (Như vậy mỗi ngày để dành mấy sau, có thể trở nên giàu có được).
Hễ nộp tiền lần đầu là được ngay cái số trái đơn mà riêng mình được quyền số-hữu, như là mình đã nộp hết tiền rồi vậy, và đến lúc trái-đơn trúng số về lô nào thì mình được lãnh nguyên cả tiền lô ấy. Mỗi trái-đơn trước sau thế nào cũng trúng một lô từ 500.000 trở xuống đến 1.000 quan, không có thì cũng được hoàn lại là 400 quan. Mỗi năm có bốn lần rút số, hơn 3 triệu lô de francs de lots par an.
Như vậy mua trái đơn thế nào cũng lợi, khi nào thiệt

CÓ NHỮNG LÔ SAU NÀY:

1 lô 10.....	500.000 quan	200 lô.....	5.000 quan
2 lô 10.....	250.000 —	1.323 lô.....	2.000 —
16 lô 10.....	100.000 —	10.200 lô.....	1.000 —
30 lô 10.....	10.000 —	1.700.000 trái đơn hoàn lại làm	400 —

Người có trái-đơn được hệ cuộc rút số mỗi cho đến khi số trái đơn rút ra thì thôi.
Mua là lấy nguyên tiền, không phải trừ phí tổn chi cả. Mỗi lần gởi số số trái đơn trúng số bằng trúng số về trái đơn trúng số không phải trả thuế. Các số lô trúng được số đúng với cái trái đơn đã tại nhà ngân hàng, có thể đến lãnh, có thể đến gởi được, theo như điều khoản trong bản luật rõ ràng ngày 12 Mars 1900. Bản luật ấy là một bản luật bảo-đảm giữ gìn cho các nhà có trái đơn không có điều gì phải nghi ngờ.
Năm mươi lần rút số: 15 Mai, 16 Août, 15 Novembre thì rút số.
Các phần hùng muốn rút số ấy thì gởi ngay 20 quan đến nhà
BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère MARSEILLE, France

Ai muốn
Vốn 20 quan có thể trúng tới số
500,000 quan
THÌ MUA
MỘT CÁI GIẤY SỐ PANAMA
Ai muốn mua giấy số nầy thì cứ gởi trước 20 quan, rồi sau cứ mỗi tháng gởi 30 quan gởi như vậy đủ mười, mới tháng thì đã giả giấy số mua đó y như 13-lượt hội.
Hễ khi mình đóng số tiền đầu hết rồi, nghĩa là gởi 20 quan, thì hội số gởi cái số hiệu giấy số của mình mua tới cho mình; khi ấy mỗi kỳ xổ số, mình đều được dự trúng cũng như mình ấy số ở lịnh đã trả đủ rồi vậy, và như may mà trúng thì mình lại đặng lãnh nguyên số tiền trúng, hoặc một số « Bon Panama », đều phải có trúng một lần, từ 1.000 quan tới 500.000 quan; bằng chẳng trúng, thì mình lại đặng hội thối hồi cho mình 400 quan, nếu số hiệu mình đặng bắt thăm ra trả vốn.
Ấy là cách cho vay có lời và chắc chắn. Mỗi năm có hơn ba triệu quan trúng số

SỐ RÒNG

126 số trúng.....	500.000 quan	253 số trúng.....	5.000 quan
1:7 —	250.000 —	1.265 —	2.000 —
253 —	100.000 —	12.650 —	1.000 —
253 —	10.000 —	1.737.692 —	400 —

Hễ mỗi lần xổ số mình vẫn dự được trúng luôn cho đến khi nào số mình đã rã rồi. Mỗi lần xổ, có giấy in các số rạ, gởi cho không ăn tiền. Nếu trúng thì được lãnh nguyên không trừ bớt tiền gì vì phần hội cả. Phần số xổ ra đều giống chắc với cái số của hội để để sau cho người mua số xem, chiếu theo luật riêng ngày 12 mars 1900. Luật ấy bảo lãnh chắc chắn cho các người mua số vậy.
Số định mỗi năm xổ 4 kỳ là 15 février, 15 mai, 16 août và 5 novembre.
Muốn mua xin hỏi gởi 20 quan cho BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL đường Papère MARSEILLE (France).
BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL
đường Papère, MARSEILLE (FRANCE)

CHỦ VỊ Ở XA
Xin hãy viết thơ ngay, hãy chứ quốc-ngữ mà mua rượu ANM-HANH
Có trữ tại hãng
Là người thay mặt cho G. H. MUMM và Công-ty nội Đông Pháp và Annam.
CORDON ROUGE (Trade mark) ORDON VER (Trade mark)
COUPE AÉRIEN — CARTE BLANCHE (Trade mark)
Thơ gởi ve ngày là 24 ve 6.
OPTORG
Rượu COGNAC JAC HENNESSY
Dầu thơm và phấn hiệu COTY
Bán sỉ và xa hãy viết thơ ngay cho hãng mà mua để lầm đồ giả

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường, Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. (scan từ microfilm của Đại Học Cornell).

TRUNG-ƯƠNG DƯỢC PHÒNG

Số nhà 195 — 201 đường Catinat Saigon ông J. MUS bào chế tối sư hạng nhứt.

Bào chế theo toa — Chuyên môn — Đồ phụ tùng — Thảo dược — Bó rịt.

Bán các thứ về Hóa-học Y-học, Kỹ-nghệ.

Thuốc tốt mà giá lại rẻ.

Người phong-lưu thường ưa dùng thứ thuốc hiệu MÉLIA của hãng L.U.C.I.A. lãnh làm Đại-lý cho cả Đông-dương. Vì thuốc MÉLIA hút thơm khói, ngon đắm, có nhân sâp mới đầu để ngăm khỏi nóng môi. Trong mỗi gói lại có đính theo một tấm hình rất đẹp. Thứ hút một điếu, tinh-thần lấy làm sảng khoái.

Maison An-phong

Bijouterie, Sorierie de chine du Tonkin, Cochinchine, Cao-lanh

Hiệu An-phong ở tại chợ Cao-lãnh có bán đủ đồ Nữ-trang theo khiếu thẩm thí. Chuyên nhuộm hàng đen, đặng chư Quí-khách ở Lục-châu khen ngợi. Mục đích của bổn-hiệu lấy sự thật-thà cần-thận. Qui khách ở xa gởi thư đến, cũng như đích thân đến tại bổn-hiệu vậy, hoặc vật kê-sơ-lược như sau đây:

Đồ các thứ hàng tơ lụa tốt, như là Lãnh Nhiễu, vân, xuyên, minh đoạn, minh-trúc cẩm-cẩm, Lục soạn, chấp xá, hàng trắng, Các thứ hàng mầu nhơ đen, bổn-hiệu nhuộm đen thật thắm, diệu nước tăng, vì có tay nhuộm khéo nên lại xử có nhiều chậm tốt nên hàng đen của bổn-hiệu chắc chắn không phai trổ.

Bổn hiệu có bán hàng Pháo tại Hà-nội Lương thực, Đồ ăn, Quế, vân, Lược tua, v. v. và hàng nước lai như Thổ.

Qui khách muốn mua một chi, xin gởi thư ngay thì bổn hiệu gởi lại kỹ lưỡng chẳng dám lỗ ý. Như qui khách muốn mua nhiều xin hãy lại, bổn hiệu tính giá nhẹ, muốn hỏi giá trước cũng tiện-đối Lắm.

Hàng gởi contre Remboursement.

A. Ông, Chủ-nhơn:
NGUYỄN XÂN-PHƯỚC
Cần bạch

—C. G. F. E.—

COMPTOIR COMMERCIAL FRANCO-BELGE

132, rue Pellerin, 132 — SAIGON.

HÃNG CHÁNH Ở LÒNG PHÁP

In hình kẻ vào vách tường coi tốt đẹp lắm, rất khẩn chặt, rọi thiệt đẹp cũng như vẽ vậy.

Có bán thiếc hình như thứ gạch bông ốp vào vách lầu đời không tróc.

Chư vị điền-chủ có nhà cửa cần nên mua đem về gắn vào vách chơi coi đẹp lắm. Đã có nhiều người mua dùng rồi, thấy đều có viết thơ ngợi khen.

Nếu qui vị ở xa muốn mua thì xin hãy gởi thơ kiếm nơi hãng chúng tôi.

Ở hãng nầy cũng có kết tuội lầu mâng treo và chụp đèn điện hằng hàng coi rất huê-mỹ lắm.

Thiên-hỷ-Đường

(THUỐC ĐIỀU KINH)

Thuốc hườn điều-kinh nổi tiếng xưa nay

Bài thuốc nầy do một người vị già của một vị Thân-vương kia tại kinh đô truyền cho, vì thuốc rất tốt, lại thêm điều chế hợp cách, chuyên trị ngăng người đờn-bà nào hàn-thấp yêu-đuối, kinh-nguyệt không đều hoặc sớm quá, hoặc chậm quá, mỗi khi thấy kinh, thì mang đau bụng không thiết gì ăn uống, đường kinh bế lại không thông, mà sanh ra chứng bạch-đới xích-đới, uống thuốc nầy rất là thần-diệu. Thật là bài thuốc tiên để công hiến cho những người đờn-bà sanh con sau nầy. Bổn-hiệu lại có trừ bán cả ngọc-quế yến-sâm giá-nam vân vân, . . bài mười đồng nay, giá bán phải chăng.

Dám xin chiếu-cố.

Quản-đông — Hương-chủ
Đại-lý: NGHĨA-THUẬN
278 Rue des Marins Cholo

TIỆM NHUỘM VẠN-HÒA

Hiệu VẠN-HÒA nhuộm vẫn nổi hàng tốt, có tiếng bạn hai mươi năm ở tại *Cholon*. Bổn hiệu nhuộm vải đen và vải tam-sơn thiệt vừa ý các nhà thương-mãi trong Lục-Tỉnh; cũng vì Bổn-hiệu chịu khó nhọc lựa vải tốt mà nhuộm và chế màu đúng sức, cho nên vải dùng cho đến khi rách cũng chẳng hề trổ và phai màu. Trong nghề nhuộm, việc chế nước thuốc mầu thiệt là rất khó; phàm ở 8 không vừa thì nhuộm vải không đặng tốt, còn như chế quá thì vải ấy ăn hết và mau rách. Còn như vải mà nghề cho lăng ngol, coi thì đẹp mà dùng nó thì bỏ lắm. Bởi vậy nên Bổn-hiệu dùng nài tốn kém; hồi năm 1912, có rước một viên Bát-vật I angsa đến chỉ bảo cách thức cho Bổn-hiệu mới rõ biết mà nhuộm khéo hơn các nơi. Vải hiệu VẠN HÒA và VẠN-XUÂN-LONG thiệt tốt chẳng sai, lâu rách và chẳng khi nào trổ hay là phai màu.

Bổn-hiệu có làm thứ vải dầu tốt xin kể ra sau nầy:

VẠN-HÒA: *Ba con cá, ba mươi.* (Kim-ngư)
VẠN-HÒA: *Hai con cá, hai mươi.* (Kim-ngư)
VẠN-HÒA: *Một con cá xanh.* (Kim-ngư)
VẠN-HÒA: *Con gà trống*

NHƠN-HÒA: *Chiết tàn*
VẠN-XUÂN-LONG: *Xe-lửa*
VẠN-XUÂN-LONG: *Con bướm*
THIỆP-MẬU: *Con ngựa*

Tâm hiệu vải nầy y theo kiểu thức nhân gởi trong vải đều có câu chứng nơi Tòa Thương-mãi, đặng cho mấy người thường dùng vải nầy khỏi lầm đồ giả. Như chư qui-khách có mua vải hiệu VẠN-HÒA và VẠN XUÂN LONG thì nhìn cho kỹ cái hình của cái hiệu bổn-hiệu và lời rao nầy.

Chư qui-khách cũng đều rõ biết vải của Bổn-hiệu để nhân hai con cá Kim-ngư thì đã đặng tiếng tốt hơn hai mươi năm nay không sai.

Xin chư qui-khách khá nghĩ cho kỹ rằng: Vải của Bổn-hiệu đều có bán một áo lên năm chém bạc cũng không lỗ lấy đó mà cho là mắc giá: Vì hề nhuộm tốt hơn, các vải thường đặng lâu, không trổ, thì so sánh lại có 12 rẻ hơn mấy hiệu khác!

Xin chư qui-khách chiếu cố mua mà dùng, thì bổn-hiệu hằng cảm tạ.

(Gần nhà máy xay lúa hiệu Thanh Sanh và Ba mươi lăng, 3 tiền phố Gocong trái).

Bán Xe Máy

Và đồ phụ tùng xe máy

Cảo cùng quí chẩu quới vị đặng rõ tiệm tôi có bán đồ thứ xe máy và đồ phụ tùng xe máy, như chư quới-vị muốn mua sỉ và mua lẻ thì tôi có bán giá rẻ hơn các nơi, xin quới vị muốn dùng món chi thì viết thơ cho tiệm Nguyễn-phước-Long dit Năm Sách Mytho.

Nay kính,
Nguyễn-phước-Long dit Năm Sách My.

—XIN GHÉ MẮT—

Joseph Đức

Secrétaire au Service de Dragage Mytho

Kính cùng quí công qui bà đặng hay: Kể từ ngày rạng sắp tới tại nhà tôi vẽ hình và vẽ sơn thầy đủ màu, tùy theo ý người muốn. Giá rẻ hơn các nơi mà gồng lắm! vậy cái xin quí ông quí bà đem lòng chiếu cố về thứ một lần thì hiết!

Bởi vì nhà máy xay lúa hiệu SONG LONG đã hằng cấm hãng L.U.C.I.A. chứ nhơ gọi là « An-Hưng » ở Saigon đường kinh lấp (Boulevard Charner) số nhà 84 đã 55 thì chẳng kể phải mua, xuyi mặt; dân đánh lá chứng nào cũng cần tốt chứng nầy. Vậy xin chư qui ông, qui bà xét mua nhà thì xét nhãn hiệu SONG LONG nầy chớ đánh lầu hàng bổn nếu bị hài của các hiệu khác. Vì ít nhẩy vì sau ở ngoài mất bao lâu

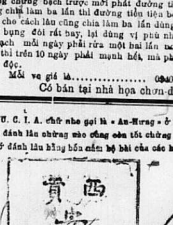

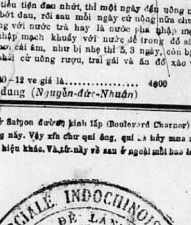

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN
ĐỒNG GIÁY
TÂY VÀ ANNAM
LÊ-VĂN-BỀN
CHỤP HÌNH VÀ ĐỔI HÌNH RA LỚN
— SAIGON —
N° 19 Rue Admiral Courbet (Ex Rue Catinat)

Nhà máy xay lúa kiểm thời
NAM-THUẬN-AN
M. NGUYỄN-CHIÊU-THÔNG
Ngõ đường Bonnard và đường Pallikao
Dây thép nói: số 729
Dây thép tường: Thông Cholon
Bình-Tây
Máy xay chạy bằng mô-tơ điện-khí rất tinh-hảo

Đại-Quang Dược Phòng

Boulevard Tổng-Đốc-Phương N° 25 Cholon

TRỒNG RĂNG VÀ THAY CON MẮT

CÁO BẠCH

Bổn dược phòng có trữ bán nhiều thứ thuốc rất nên thần hiệu đều có đăng cái nhãn « con Bướm Bướm » mới là thiệt thuốc của tiệm tôi, kẻo lầm thì giá uổng và thêm hại.

Bổn hiệu có gởi bán các nơi tiệm thuốc ở trong Lục-Tỉnh. Chư qui-vị muốn đùng gởi tiền đến cho tôi, hoặc gởi mandat theo một lược thư là gởi thư không tiền sẵng lòng gởi thuốc lấp tức mà gởi Contre remboursement (Nghĩa là đem tiền đến nhà thơ mà lấm thuốc). Còn như qui-vị muốn hỏi thăm việc thuốc men cùng bịnh hoạn chi thì tôi sẵng lòng trả lời.

THƯỢNG HẠI BẠCH-ĐỘC-HOÀN

Thần tướng những bịnh sanh độc lấy nhau là do nơi việc phòng sự quá độ sức không đủ mà gắng gượng cuộc phong tình, nhiễm thấp khí, nhiệt độc mà sanh bịnh đau lâu, đái gắt, nước đái đục hoặc đỏ, hoặc vàng, nóng nảy, ấy là những chứng đau lâu chất chất, không hàng, bất luận người yếu kẻ mạnh chỉ có bịnh đau lâu, dùng đến hiệu thấy hiệu, bổi bổ nguơn khí, tiêu tăng giống độc; con trai đau bịnh nầy trong lỗ đái nhứt, đứng đau thốc nếu hay lâm, đàn bà có huyết bạch, cũng trị được cả, uống vào khỏi sanh ghẻ sanh chốc, khỏi bịnh huê liễu, lại tuyệt nọc độc khỏi uống thuốc trừ căng, bịnh nhẹ dùng chừng một hai lần thấy mạnh, còn bịnh nặng thì bốn năm lần lết dứt, không đau đi đau lại nữa, những khách bạn vui ai dám chắc khỏi đau lâu, nhơn rủi ro vương nhiễm các chứng nói trên đây mau dùng thuốc nầy trong một ve mạnh tức thì, thiệt là một phương thuốc sang độc bựt nhứt trên đời.

CÁCH DÙNG: Ngày thứ nhứt mỗi ngày 1 ve, ngày sau mỗi ngày uống nửa ve chia làm 3 lần, trưa mai, trưa và tối, kai đó lại dùng nửa uống.

CÁCH DÙNG

Đăng chứng bạch trược mới phát dường tiểu tiện đau nhứt, thì mỗi ngày đầu uống một chung chia làm ba lần thì dường tiểu tiện bớt đau, rồi sau mỗi ngày cứ nửa chung đường cho cách lâu cũng chia làm ba lần dùng với nước trà hay là nước pha phèn, uống bụng đói rất hay, lại dùng vị phù nhập mạch khuấy với nước để trong đồ sành rửa sạch mỗi ngày phải rửa một hai lần nơi cái ấm, như bị nhẹ thì 3, 3 ngày, còn bịnh nặng thì trên 10 ngày phải mạnh hết, mà phải cữ uống rượu, trai gái và ăn đồ xào vật nóng độc.

Mỗi ve giá là..... 0$40 - 12 ve giá là..... 4$00

Có bán tại nhà họa chơn-dung (*Nguyễn-đức-Nhuận*)

AI LỖI LẦM

TIỂU THUYẾT

TÁC GIẢ: *PHẠM MINH KIÊN*

Bởi nết bước đường đi chẳng giống như xưa, vườn tược cây trái xơ rơ, đường sá rêu phong cỏ mọc, trên nhành chim chóc vẫn dọng kêu ca trước cửa kiến hoa, lá sầu nhi đồ. Cảnh ấy tình nầy làm cho Cao-hoài-Châu dừng chơn lại ngó mông, rồi rơi lụy mà rằng!

Vườn tược cỏ cây ôi! ... Ngày trước sao mi nhành tươi lá thắm, hoa trót tốt tươi, sao bây giờ mi lại sầu não việc gì, mà mi hoa lìa cội, lá lìa nhành vậy mi?

Hay là mi vì cuộc bể giâu dời đổi, đất nước khô khan, mà mi ra đến đổi hư?

Chàng than thở một hồi, rồi mới lần bước vô nhà thì lại càng thêm thảm thiết nữa, kia nhà nọ vật cảnh đây. Chàng cũng đã vẻ đây, mà ngày nay cha đã vắn mặt!

Lúc chàng bước vô nhà, bà Trần thị mắc lụi đụi ở nhà sau, nên không hay chàng về ở nhà trước chừng chàng lên tiếng thì bà mới hay lật đật chạy ra, chàm chế ngó ngàn ngơ như nhìn khách lạ, vì mười mấy năm bắc nam hay ngã, chàng thì một ngày một lớn bà một bữa một già, phần thì nắng nhuộm sương pha nỏ làm cho con người hóa ra đổi dạn; Bà nhẩm chàng một hồi mới hỏi rằng?

Chẳng hay thầy kiếm nhà ai? hay là có chuyện cần kiếp đến nhà tôi chăng? phần con mất tôi thấy không rõ xin thầy miễng chấp.

Cao-hoài-Châu. Thầy vậy động ông rưng rưng nước mắt mà thưa rằng Thưa mẹ: tôi là Cao-hoài-Châu đã về đây!

Bà Trần-thị nghe giứt lời khóc ròng mà nói;

Trời ôi!... đã mười năm mới thấy mặt mày, ngày nay con đặng về đây mẹ vui mừng biết mấy.

Chừng đó mẹ con tỏ bày việc nọ việc kia Cao-hoài-Châu hỏi qua lới việc ông thân chàng. Thì bà chứa chan dòng chảm mà nói? những hồi bịnh oạn, những lúa tổng chung, bà lo các việc cho ông, nên ngày nay đã mồ xây mả đắp, bà nói tới đó, rồi bà lại khóc mà tiếp rằng!

Con ôi! mẹ hết sức nhọc nhằn trong mấy năm trời, lo bề hương-hỏa, một mình có quả, cũng chẳng ngã lòng rằng lo liệu cho xong, đặng đợi chờ tin nhạn ngày nay, thật là trời cảm tổ rạng chứng chiếu người ngay, con mạnh giỏi về đây, thật mẹ vui mừng hết sức!

Cao-hoài-Châu nghe giứt lời tâm sự của bà phân, rồi cũng rưng nước mắt mà rằng?

Nhớ mẹ nên gia đàng, ngày nay mới còn bền vững, ơn đức mẹ vô chừng, ngàn năm con ghi xương tạc dạ. Chàng lại thưa với bà, để sắm một khay hương quả, đặng đi thăm mả song thân của chàng, sau thăm có bác xóm làng, công việc hoàn toàn đã nằm ngày mới xong việc, chàng mới trở lên Saigon, mỗi buổi chiều chàng dạo chơi đường nầy nẻo nọ. Trước tầm bạn đồng song, sau frải xem phong cảnh kẻo cảnh xa người, trong lúc mười năm rồi i, người đi cảnh đổi, lúc chàng vào chơi vườn-thú cảnh vườn-thú là cảnh xinh lịch, là cảnh hay quên dụ con người, nào là tài tử giai nhân một ngày lại tới, nào là xe hơi xe kéo mỗi bữa ra vào, cũng có trang bâu mỗi ngày đào, cũng có kẻ giới tăng lượng mới, cũng có người giải khuây sầu, cũng có bạn làng văn thi tứ, mỗi tôm thì không thiếu bạng nào!

Thật là cảnh xin lịch biết dường nào! Cho nên Cao-hoài-Châu mỗi ngày hay dạo chơi vườn-thú, ngày nọ lối hai giờ chiều, Cao-hoài-Châu cũng thơ thẩn trong vườn thú, rảo xem chỗ nầy qua chỗ nọ, cảnh xinh lịch người thong dong, biết bao nhiêu là vui lòng, cho cảnh người tương ngộ, cây trên nhành đàn là kẻ tăng, dường cũng như thương mến nhau không muốn cho chia lìa nhành cội vậy! Còn dưới đất cỏ hoa đua nở, tựa hồ như khoe khoan màu đẹp sắc xinh, đặng giụ khách đa tình. Trông vào phải yêu phải mến, chàng trải xem hoa cỏ, rồi lần lại chỗ nuôi thú mà xem, nào thương-cầm hạ-thú thấy bóng người con thì chốp cánh con lại vinh mây, dường như cầu kêu ra tay thảo lòng mở cửi vậy!

Cao-hoài-Châu thấy tình ấy? Rồi bỏ lại ghế xanh, kề bên tàng cây lớn mà nghỉ. Lúc đó đã bốn giờ rưỡi thiên-hạ đã gần cũng về lần, còn chàng ngồi đó, mà ngơ ngơ ngẩn ngẩn, như xúc cảnh tình hoài như muốn ngâm thi mà tâm không ra vận, chàng đương nghỉ vơ nghỉ vẩn thoạt nghe đầu giầy ai đi lẹp xẹp bên lưng chàng giực mình day lại, thấy một nàng ăn mặt trang hoàng. Hình dung yểu điệu, da như nhụm phấn mỗi lại son, mày như là hiu mắt lợ sanh tình. Thật là hoa thua sắc nhâm, liễu hổ màu xanh.

Nàng ấy xâm xâm lại ghế cũng gần bên tàng cây, rồi nàng liết cặp con mắt nhiễm thành ngay Cao-hoài-Châu rồi: ngồi xẻ nơi ghế ấy: nàng liết liếc thêm một lần nữa? làm cho Cao-hoài-Châu khải trộm xem cái dung mạo của nàng thật là một gả thiên kiều bá mị, tiệt sắc giai nhân, chàng vừa trộm xem vừa thầm nghĩ bông nhiên nàng ấy day mặt vô ghế xanh rồi rên la rầm rĩ dường cũng như phong vô bất kỳ nàng phải bị bịnh chi ma cần kiếp vậy? Ôi!..... Cái dọng nàng rên nghe rất đỗi thảm thiết, dẫu cho ai đầu đồng gan sắt cũng khó nỗi làm thinh nên Cao-hoài-Châu đứng vậy ngó nhóng ngó mới. Ý muốn rập một bà già đặng lại hỏi nàng ấy coi đau bịnh chi vậy mà cảo có ai đâu. Giờ đó trời đã chen lặng khách đã lui chơn, chỉ có: lính canh ngồi tiền thơ ngơ ngẩn, với một nàng rên rỉ thở than đó thôi!

Chàng còn dáo dác kiếm người nàng lại rên rỉ than tâm

Bỗng nghĩ thầm nghĩ rằng!

Hay giờ đây đã vắn người qui lại.

(*Sau tiếp*).

SAIGON. — IMP. MODERNE J. TESTELIN.

Le Gérant: LÊ-THÀNH-LUNG

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường, Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.